

En la llarga història del moviment obrer de la nostra ciutat destaquen dues grans vagues que van deixar una profunda petjada a Terrassa. Les vagues de 1910 i de 1970, que van ser un exemple de lluita, d'organització i de solidaritat. La de 1910 es va produir a Ca l'Humet i la de 1970, l'altra gran vaga de la història, a l'AEG.

A Terrassa, a principis de 1970, es vivia una forta tensió social i el malestar s'estenia entre els treballadors i treballadores. La força treballadora del tèxtil van decidir no firmar el conveni i uns 800 enllaços sindicals reunits el dia 26 de febrer insinuen a la patronal una possible vaga en el sector. El sector del metall prepara també accions de protesta i per la seva banda el de la construcció es mobilitza per donar suport a la plataforma reivindicativa del seu conveni. A més, l'alumnat d'enginyeria fa vaga i en les seves assemblees mostra un llenguatge i un raonament polític enfrontat a la dictadura franquista.

De tota aquesta situació, en sobresurt la vaga a l'empresa de filatura Laver Shappe, que protesten pels canvis introduïts en el sistema de producció. La vaga impulsarà un moviment de solidaritat a tota la ciutat en el qual participaran els i les treballadors de l'AEG. Però serà en aquesta empresa, la més important del ram del metall, on es produirà el conflicte laboral més dur que Terrassa havia vist mai, si exceptuem la vaga de 1910. Per les seves dimensions, l'AEG era un dels punts forts del moviment obrer local.

Tenia 1.800 treballadors i treballadores i des de mitjans dels anys seixanta les CCOO hi tenien una forta presència. El 28 de febrer de 1970, amb motiu d'haver assistit a una gran assemblea per abordar qüestions retributives i la negativa a fer hores extraordinàries, dos dirigents sindicals de CCOO i militants del PSUC són immediatament acomiadats. El 2 de març els treballadors i treballadores es declaren en vaga i exigeixen la readmissió dels càrrecs sindicals i poder fer

l'edifici principal de l'AEG i l'escola Nova Electra.

La commemoració de la vaga de 1970 de l'AEG, prevista pel 2020 durant el seu 50è aniversari, va haver de ser ajornada per causes de la pandèmia fins el 2021. Tanmateix es va aconseguir aconseguir amb el programa original, que incloïa la projecció del documental "...I la lluita continua. Del camp a la construcció de Catalunya" de Llúcia Oliva. Va ser al Cinema Catalunya, el 26 d'abril, a càrrec de CCOO del Vallès Occidental, amb la presència de la directora i del productor Josep M. Rodríguez Rovira,

assemblees dins el recinte de l'empresa. Davant la negativa de la direcció, es concentren a l'interior i a l'exterior de la fàbrica envoltats per un fort dispositiu de la Policia Armada, que finalment intervé per dispersar-los i es produeixen xocs violents amb llançament de pedres per part del col·lectiu de manifestants. Les conseqüències seran les primeres persones ferides i les primeres detencions. Havia començat el conflicte, que es prolongaria durant 55 llargs dies.

La vaga va tenir un ressò important en tota la ciutat, i el moviment de solidaritat es va estendre a tots els nivells. En molts centres de treball es realitzen aturades per exigir la readmissió dels dos càrrecs sindicals. Els barris propers a la fàbrica es mobilitzen a favor de la vaga i es constitueixen en suport important, especialment el barri de Ca n'Anglada, l'església parroquial del qual, Sant Cristòfol, es converteix en lloc de trobada per celebrar les assemblees en lluita. Col·lectes de diners, piquets informatius, concentracions i manifestacions proliferen per la ciutat. En sectors cristians, encapçalats per capellans del barri de Ca n'Anglada i Sant Llorenç, s'organitzen tancades de familiars i amics dels represaliats a l'església del Sant Esperit i, fins i tot, a la Catedral de Barcelona. La vaga esdevé popular.

El 6 de març la direcció de l'empresa suspèn les activitats productives, declara el locaut i encara la situació amb una intransigència que fa preveure un llarg conflicte, sense que es contempli en l'horitzó una possible solució. La vaga durarà fins al 5 de maig, quan la premsa local publicarà en primera pàgina que "El conflicto de AEG ha quedado resuelto". Durant el temps que va durar la situació, un Comitè de Vaga va assumir la direcció del moviment, però al mateix temps el Jurat d'Empresa també es constituïa com a punt de referència de la vaga, discrepant molts cops entre els dos nuclis dirigents sobre l'orientació del conflicte.

Malgrat aquestes divisions, la vaga va constituir

L'acte de col·locació de la placa commemorativa va comptar amb la participació dels sindicats CCOO i UGT i l'escola Nova Electra, on es va celebrar el 29 d'abril de 2021. Intervinguen (de dalt a baix i d'esquerra a dreta) Josep Aran i Manuel Martínez "el pecas", uns dels protagonistes de la vaga, i Cèlia Ros i Iván Ramos, en nom dels sindicats UGT i CCOO respectivament. L'acte va tenir també components reivindicatius per part de les persones assistents, aforament molt limitat per raons de les mesures de prevenció per la pandèmia.

una de les experiències més dures i importants que Terrassa havia viscut durant la dictadura franquista. Finalment, les necessitats econòmiques, la repressió de la policia i la coerció de la direcció de l'empresa, així com les postures dividides pel que fa al desenvolupament de la vaga van fer que lentament molts s'anessin reincorporant a la feina, fins que el 5 de maig l'aturada es va donar per acabada. Pot considerar-se la vaga com una acció que va finalitzar en derrota si tenim en compte que no es van obtenir cap de les reivindicacions que s'havien plantejat i que la repressió per part de l'empresa va ser duríssima: 71 acomiadaments directes i 14 persones detingudes i empresonades a la Model.

Però cal tenir en compte que el conflicte de l'AEG va representar un punt d'inflexió en les formes de lluita del moviment obrer terrassenc, i va constituir un impuls a la conflictivitat creixent durant els darrers anys del franquisme. El 2020, cinquanta anys després d'aquella gran vaga, la ciutat la recorda i el moviment obrer la commemora.

Enric Cama
Historiador, membre de l'Espai de la Memòria i els Valors Democràtics i afiliat a CCOO

Publicat a El Món Terrassa. 1 de maig de 2020.

La placa s'ha col·locat al carrer del Moviment Obrer de manera provisional, pendent de la urbanització de tot el sector.

En ple període de repressió política, van culminar tot un seguit de conflictes socials i fortes reivindicacions laborals que s'havien anat gestant durant els anys precedents. En aquesta empresa, successora de l'antiga **Electra**, dos sindicalistes van ser acomiadats i això originà un fort moviment de protesta que va provocar la

Vaga de l'AEG de 1970

L'aturada es va perllongar durant els mesos de març i abril, i va tenir un seguiment massiu. La resistència i la solidaritat es van estendre per tota la ciutat, amb el resultat de 71 acomiadaments més i 14 persones detingudes a la presó Model.

En reconeixement de les persones que van participar i col·laborar en aquella gran fita i de totes les que han estat l'avantguarda de les lluites obreres pels drets i llibertats de la classe treballadora.